्य स्या॰ने॰ भारत॰भा॰ एकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥५ १॥ ॥था अबेति॥१॥ आवसन्आवासंकतवंतः॥२॥१॥ पुञ्जेष्ठावितवान्॥॥॥। निदेशात्आज्ञातः॥२॥ पाः ।॥ व्याः ।॥ पुः ।॥ च्योतथातद्भवितिस्तयथाक्ष्मताप्राहवचः पुरामां॥ असंशयंभवितायुद्धमेतद्गतेकालेपांडवानांयथोक्तं ॥ ४६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिद्धं ।॥ विश्वाचित्राप्रविलापेएकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ ॥ समामिंमद्रलोकाभिगमनपर्व ॥ अथनलोपास्यानपर्व ॥ अथनलोपर्व ॥ अथनलोपर् तेवयंबाहुबलिनःक्रोधमुत्थितमात्मनः॥सहामहेभवन्मूलंबासुदेवेनपालिताः॥ ११॥ वयंहिसहरूष्णेनहत्वाकर्णमुखान्परान् ॥ स्वबाहुविजितांरुत्स्रांप्रशा सेमवसुंधरां॥१२॥ भवतोधृतदोषेणसर्वेवयमुपषुताः॥ अहीनपौरुषावालाबलिभिर्बलवत्तराः॥१३॥ क्षात्रंधर्ममहाराजत्वमवेक्षितुमहिस॥ नहिधमीमहा राजक्षत्रियस्यवनाश्रयः॥ १४ ॥ राज्यमेवपरंधम् क्षित्रियस्यविदुर्वुधाः॥ सक्षत्रधमीविद्राजामाधम्यान्नीनशःपथः ॥ १५ ॥ प्राम्हाद्शसमाराजन्धार्तराष्ट्रा न्निहन्मिह ॥ निवर्त्यचवनात्पार्थमानाय्यचजनार्दनं॥ १६॥ व्यूढानीकान्महाराजजवेनैवमहामते ॥ धार्त्तराष्ट्रानमुंहोकंगमयामिविशांपते ॥ १९॥ सर्वान हंहनिष्यामिधार्त्तराष्ट्रान्ससौबलान्॥ दुर्योधनंचकर्णंचयोवान्यः प्रतियोत्स्यते॥ १८॥ मयाप्रशमितेपश्चात्त्वमेष्यसिवनंपुनः॥ एवंकतेनतेदोषाभविष्यंतिवि शांपते॥ १९॥ यज्ञैश्रविविधैस्तातकतंपापमरिंदम॥ अवधूयमहाराजगच्छेमस्वर्गमुत्तमं॥ २०॥ ॥१०॥११॥१२॥ अहीनपौरुषाअपिवयंउपष्ठुताःकताः येबालामूर्खाःदुर्योधनाद्यस्तेबलिभिःसामंतद्त्तैर्धनैर्बलवत्तराःकताः ॥१३॥ १४ ॥ मानीनशःमानाशम ॥१५॥१६॥१८॥१८॥१८॥१०॥